

strand og skov har vist sig yderst nyttige til at afværge den stigende bebyggelsesaktivitet, der truer med at lukke vore strande og skove inde bag en mur af udsigtsødelæggende bygninger. Tilsvarende betragtninger ligger til grund for den nu foreslåede bestemmelse, der ikke medfører noget absolut byggeforbud, men hjemler en kontrol, således at bebyggelsen kan holdes borte fra de mest sårbare steder. En kontrolzone på 300 m foreslås lagt langs søbredder, når søerne er mindst 3 ha store og langs offentlige vandløb med en bredde på mindst 5 m og en zone på mindst 100 m langs hovedlandeveje og landeveje.

ad 16 og 17. Den foreslåede ændring af reglerne i § 30 om friluftsklamer indebærer en skærpelse af den nugældende undtagelsesbestemmelse, idet den lovlige reklame skal være anbragt i umid-

delbar tilknytning til virksomheden og ikke som nu blot på den ejendom, hvorpå den pågældende virksomhed er beliggende. Bestemmelsen modificeres dog betydeligt ved, at der med nævnets og vejmyndighedernes tilladelse kan opstilles skilte, der, uden at indeholde egentlige reklamer, blot henviser til en virksomheds — f. eks. en kros — beliggenhed.

ad 18. Ændringen er af rent teknisk karakter.

ad 19. Bestemmelsen, der har sit forbillede i byplanlovens § 9, saneringslovens § 8 og vejbestyrelseslovens § 39, stk. 2, er som foran anført tænkt som en nødforanstaltning, der af udvalgene kan begæres anvendt til foreløbig sikring af et område, indtil en endelig plan herfor er blevet udarbejdet.

ad 20. Reglen tilsigter at afskaffe en uklarhed, der har hindret fredningsarbejde langs kysterne.